D 4696

„אזא פנים האבן מיר“

דראמע אין 3 דריי אקטן

און אין 4 פיר בילדער

פון פאול שטיין

"As we appear"

"~~That is how we look~~"

Drama in three acts and four scenes

by Paul Stein

D4696

1

„אזוי פנים האבן מיר“

דראמע אין דריי אקטען
און אין פיר בילדער

פון פאול שטיין

מאי דעם 14 טען 1924
פילאדעלפיא, פענסילוועניע.

[illegible]

by Paul Stein

"As we appear"
Drama in three acts
and four scenes.

כאַראַקטערס:

גרשון רובין: אַ באַשוועצער יונגעמאַן.
עטל: זײַן ווײַב,
לאה: איר מוטער.
ראַנק:
פלאָרענס: טאַרגעשרוסער יונגער מאַשרן.
אַראָן: מעשט נאָך זי וואַתונה
זשמי: גלייך דירגאַלינג.
גאָסי: אַ טאַצווין
מאָריס: איר פאַר פאַלגער,

רובינס און עטלס פרײַנד.

זר. סמיס:
זשעניאָן:
שעלי: צוויי וואַצוויל מיזבלאק
כאָלבס פעפער:
גיז ווגס: אינפעם האָט הוטאן
רחמאָניסקאָ: אַ טעל נעבן גרשון-ען, ליבערצאַנק,
און גרעס וו אַ גאָנק, אַ בחורל
נאך פון פינף און צעבאַנך נור.
צוויי פאַמיליעס:

ארעצם ...

וואָשינגט.

ערשטער אַקט

אַ שלאָף צימער בײַ רױבערן, דאָס בעט איז האַלב פֿאַרשטעלט מיט די שפּאַנישער װאַנט.*) אױף די בענקל שטײט די גלעזערנע קרוג װאַסער און די קאָסטיומער פֿון.

רחל: (ליגט אױף בעט, קראַנק)

גרשון: (שטײט מיט אױף האַלב אױסגעטאָן אױף בעט)

רחל: גײ צו רו גרשון. דאָס קינד װעט דאַרפֿן און די מיטן אין נאַכט אױסשלאָפֿן דערװאַכן נעבן דעם.

גרשון: דאָס קינד װעט מסתּמא װעלן אױך אױסשלאָפֿן זיך...

רחל: די מוז טאָן זײַן בײַ דער די מאַמע מוטער, די װעלט װעט שױן דערצײלן װעגן דעם פֿײַנטליך, און שפּעטער איבערעם.

גרשון: טו אַז אױך בײַם ט. צײַן די קראַנקער מאַמע פֿון ט. דעם זינגער און דער די קינדער פֿון איבערעם..

רחל: כּיהאָב דאָס נײַ קראַנק ט. ליב מײַן גרשון

*) שירעם װאַנט.

סו אלע אולך אִר גרפאולן על אלרא, מיט הלוו
פקלעל רונצר, סיקינד אונז קלים על נשלר
אולכ, אוון דא פונרבונד זיך מיט על הלווער.
גרשון: דו. וויסט וואלן נישט כ'האבן גאר נישט
געוואלט... אבער נישט ס'האט זיך שוין געענדערט.
כוואלט דער גרוסן אונוטערהונלפן מיט ווען
בוואלט געקלעם, אוו, נשרקאס וואלן מיר
אבער געוואונען די, נעם...
עטל: ווען כ'טבאל געוואן ווען נישט די. טירכפט נישט..
כ'האב אויך..
גרשון: (ק.ר. צו זן פונרכוסעם)
שמו׳: ~~פלאוויראַם~~: (קומט טוך אַ צנפק בעמע) אונפאזלעשפט,
וואס איך שטעט אוק, כ'פול אלע אוונדערם
בין מיר וון בעמע, כ'האב זיך פאלש. נאך
ווי אַ הוין געז. טוך.
עטל: ווי וו איז אהרון?
שמו׳: ~~פלאוויראַם~~: (קאַפּ רינער) הגל, אז גם געדוון
סומרד ווי. אונז לשטשפּרס..
ר׳ב׳ן: מען וועלט צו גרזשארפט על בויל
אויס אליסרי, דאס פארל, אויגשטערט
שלאפט, זכרנען צו זיך גאר אויגע
בוונענט.

5

ערגל: (לאַכט שאַלוך) וואָס איז איך ירעגט
פֿאַרמאַכט די זיין שטיקל סראַלצזוך, איר וואָס
דיך אויס, ווען איך בין גרוליש, וואָלט איך
גיוואָלט זי, גלייכערהייט, און זיי וואונדערן טאָן
וויעגר גרעוליגר מענשן און זיכן זיך
ברות.

אַרמאַן: (קוקט אויף אים, און פֿאַלט גליך אויף אים שמייכלט)
רוס, ערגל. איך ווייס פּאָליטיקער, גוטע,
ווען זיי מענשן גוטע גוי, גוטע אין דיך גליקלעכן
ווייל זיי...

בשעני: ווי טאָג איז, - איך איז סאָרגן גרוליגן טאָן.
גוי מענטשלעך, הייסט דיך איך גרויסלעכן
ברות...

אַרמאַן: הייסט איר אַמאָל אויפגעהערט אַלצונד רונצ?
וואָלסט נישט פֿאַרשוואונדן פֿון ביזוכ צו
אויסלערנען פֿון דער פֿאָלק, איך הויב
גאַנץ נישט אין טאָ. פֿאַרשטאַנען וואָס צו
שטאַרק. - הויכט. חרטה; בלויז דער וואָס
צו. מענטש און איין צ גלייך באַשט
נאָמען.

בשעני: וואָס ווייסט. פֿון איר? שוין קום
דרייען חרטה, פֿאַר וואָס הייסט.
איך נאָך טאָפּעלט פֿרייַ, הייבט

מיר האָבען חתונה געהאַט..

גרשון: הא, זײַט נישט קיין נאַראָנים ביידע,
די גאַנצע נאַכט, כּלי־זמרן, קלינגט אַלס ווי
אַ קונצע שפּיל.

אהרן: קונצע שפּיל זאָגט איר? דאָס הייסט בײַ
אײַך קונצע שפּיל? די זון זאָל
ארויס ווי אַ לויב און אַ שטורע, מ'נו!
כאָטש נעם און מאַך די טאָריק פֿאַר
אַ מוזעלע, און שיק די אויך ט. דע
מאַמאַרן...

דשאר: רט אַ, ווי גאָט. , אויך ווי
דערפֿסיק!

ראובן: דאָ סטאַטיק וואָס עס וואָס סי מוזט,
אַ און אַמאָל נאָך דער אַלטן טאָנס,
אַ מוזיק פֿאַרט זיך נישט קיין מוזיקער
נישט קיין נאָר אויסגעט, אַ מוזיק
וואָס שטאַרקט ט. וואָס אַ טאַנצט.
פֿילט דאָס וואַרעם הערט די נאָט וואָס־הין
זיך אַ הין ט.ס.ן מיט אויר פֿרײַהײַט,
וואָס די רעדט וואַרט קריגן אַ מאָל
אַ מאָמענט פֿריינד, אַלאַנגען בײַ אויר
די אויגן וואָלט מיט אַלזי פֿול דערפֿאַנגעט
וו בײַ אַ דערשיינונג און דאַר אַדבר,

אולי זה, כי אני אלך פוגשת פגנרקאס.

דשמי: ולא, אני דואג נורא... אני דואג לאורך שנים.

אלכואן: (אהרוניש) עד שני אני רואה, אולי שני דואגים,
שני דואגים. כיכי - הכסל. רוגון, רואה
אני לא קליגאה בדוקר, לא הכרי את
אל מאול מעצאנה אני אוינגער פאמולין סוסטרש,
הונק שאין אובסה ווישאנט אני סינג, אני אנג דמאן
רונס.

דשמי: ולא, וליב א אני גורגעם. בון אנך דול
אור ג גורכעם..

אלכואן: דאוס נואג אנך דאנך, הכוסס אובא אוכאנרסט
קוסון דסיס שכל ולן דו ביגס עלתן אל
מונדל, ונגע דשמי, ביגסו א ווכל,
אולין אנך ולל דו נאולסט עם ולסון.

דשמי: אולין אין כיבון אל וובל ולאס נשר
וולסון? מינג אנך שולן סאנגר נוון
דאנס ולאס נו (וונגס אולט עסקן, אין
סרען) כוולל ניך אוכרוהן אלבוסל
סולן שאגה! (וויש שסיל)

אלכואן: בוו מור הוססס אוכרוען ניך, ולן
מען לעגם נאלק דסע חתונה וו
אל וינגער פרוו דאנרט לעבן. וליב
עסל אנג אען א שלעפט לוגר אוגעא

אונז דאס דורך א טעלעפאן, אבער [illegible]
אונז באלד נאך דער חתונה נישט [illegible]
[illegible] טאג [illegible] די [illegible],
בין [illegible] [illegible] די היים [illegible] א היים,
און דו ווייסט ניט וואס דו ווילסט.

דזשימי: (אויפגערעגט) [illegible] וואס [illegible]
[illegible], איך ליג ניט אויף [illegible],
איך וועל [illegible] פון [illegible]
די וועלט מיט [illegible] פון [illegible].
[illegible] (וויינט)

[illegible]: [illegible] [illegible] פאר [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible] פאר [illegible]
ניט [illegible]. [illegible] [illegible]
[illegible], אבער, [illegible] ניט
[illegible] [illegible]. די [illegible]
[illegible] ניט [illegible] (וויינט)

לאה: ([illegible] [illegible] די [illegible])
[illegible], [illegible], [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible].

[illegible]: [illegible], [illegible], [illegible] [illegible]?

לאה: [illegible] [illegible] פאר [illegible] ניט [illegible]...
[illegible] [illegible] מיט [illegible] [illegible] ניט
[illegible] פון [illegible] [illegible]. [illegible].

אונז געווען אַ שאָ-ד, אויך זי קינד, אַ קינד
אויך צאָל אונז אַלץ פֿאַרקויפֿט (זיפֿצט)

רחל: גאָר דעם אונ שוין געמאָלפֿן, זי האָט שוין
אויך וואָס זיך אונ צ-כאַפּן..

לאה: סי ווי נאָך ניט ליבן אַז מיר געגעבן
צום אמונ, צי גאָנצער חכמה מוזן רם
שטענ בוי צוו, כ'האָב זיכן אויס גערעכנט.
אויך סו אונז מיר אויף מוז אויסשטעלן
געצוונג ניט געמאַכט אינלויס פֿון זיין,

רחל: שוין וואָס אַנגעהויבן.

לאה: ניין, כ'האָב שוין אויך וואָס פֿון ציטער.

ראובן: אַבער אַז מיר בעט אויך פֿאַרט ניט,

לאה: מיר בעט מיך ניט.. אַבער צו? וו האָט זי
פּלאָנירט בעטן? ניין? צי פֿאַרשטייט מען
מיר אויך צום צושטעלן, מי טאַנצט מוזער...

רחל: (קוועטשט)

גרשון: כ'בעט אויך, כ'האָב צאָל אויך אַרבעטן
ניט פֿון. רעדן מיט פֿון אויך,

לאה: ניט קיין קלוגינקייט, אַ רבנים אַגרונס.

מיכל: זאָל זיין שטיל. צאַנצאָק מיט קלוגער.

גרשון: (גאָר שטיל, ביז צו טיר שטעלט זיך אויך
אויף צוגעט פֿון. לאה,) איך זאָל ס צען
ניט אויפֿמאַכן קיין רונד, סו אונז צו צעמער

לאה: אני לא [illegible] [illegible] [illegible]...

דר. סמית: (קמה, נרגשת [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]?

[illegible]: ([illegible] [illegible] [illegible], [illegible]) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

באנק: [illegible] [illegible]? ([illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]) [illegible] [illegible] [illegible], [illegible], [illegible]?

[illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

דר. סמית: ([illegible] [illegible] [illegible] [illegible]) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]!?

[illegible]: [illegible].

[illegible]: ([illegible]) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]? ([illegible] גרשון) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]?

גרשון: ([illegible]) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

גאָלדפֿאַדן? (אַ נאָמען פֿון הײַנט ט. אײן,
פלאָרענץ, רוים, קײַמט אַרויף בלױבן שטײן
וו, ניט און רעדט פֿלאָרענץ.) — אליב איר
האָט מיך געפֿרעגט האָט איר מיך געפֿאָרעט
פֿאָלגן, כ'האָב אײַך געװאָרנט גענוג.

לאה: מ'האָט אױך צװײ מאָל פֿאַרשטאַנען, כ'ציטער
חלילה ניט צולאָזן צורעם אמת, נאָר צופֿעלן
מיר מאָל אין אַ צײַט (ווײַט אַװעק פֿלאָרענצן)
פֿאַר צײַט װאָס די אויג קראַנק.

פלאָרענץ: ווער?

לאה: (שטרענג) ניט ווער? ס'האָב איך אײַך איר
אַלײן רעדט געגעבן.

רעבל: װאָס באַרשאַפֿטל. זאָרגט װערט איך
מאַכט װאָס!

לאה: (מיט צאָרן) װאָס איך באַפֿאַל װערן. װאָהין..
מ'ט... פֿאַרלוירן װאָס איר װײסט אױך ניט!
(װײסט, ניט, פֿאַרט, איר)

גרשון: װעט איר די אָפּגעבן. ניט פֿאַרשטאַנען?

בת־שבע: איר האָט צײַט פֿאַרטיקט װאָס בײַ
קלײדער אַלטמאָדישער האָט געשטעלט, — אַז
איר ווײסט אַלע די אַלײן פֿאַרלוים
פֿאַר װאָס קומט צוליב אויסער אַלע
איך דאַרף האָבן פֿון האָבן?

ראָק: זאָל דער
דאָקטער מיר אַנטשולדיקן פֿאַר
אַזױ מישן זיך, אָבער איך װאָלט אײַך
געװאָלט זיך אױף װאָס ד׳ בױנאָ, װען אײַנער
אַ פּאַציענט װעלכן ניט טראָפֿן געװאָרן מיר
מורא, אַז ער גבֿורה, אַז איך מוז [illegible]
שױן ד׳ שפּעט.

דאָקטער: װאָס הײסט נישט אַנטשולדיקן, מיר נישט
זײַן אַרײַנגעמישט, נאָר מיך װעלכט
זיך נאָך דאָ װעט ניט אונטערזוכן
אונדזער ד׳ טױט אַפֿילו דעמבה.

ראָק: אױ אױ װעלכן ניט געזאָגט
אױך ד׳ מיך װען אין שפּעט
געזאָגט זײַן פֿאַרשפּרײט אַ׳ נײַ פֿון
אַזעלכע לאַבאָראַטאָריעס װאָס געזאָגן
פֿאַרהײטן אַזעלכע פֿאָלן. װען סע
געזאָגט זײַן אַ באַטײליקטן און װעגן
הײַנט פֿעלט אױף ״פֿרײַער דאָקטאָר״ פֿון
פֿריער. װעלכע אױך זינגט זיך
פֿאַרשפּרײט אױך ד׳ נײַעם פֿאַר ד׳ רינג־
גרעסערער פֿאַרפֿאַלגט פֿון שפּעט.
אױך זאָג ער, װאָס אױסגעטאָן
פּראָבן װעלכן פֿאַרשפּרײט, ראָ׳ אױסגעטאָן

ש. וואן.

זאָגער: זאָגט ווי סי איז זיך אין
מיט מלוכה אוון גולדענע היכלען,
הויב אויך זיך פוש ש. מישן.
ביבון ווון הימלאנא בורגא פון זרם
לאַנד, אוון ביבון מחייב אויסבלויפן
די גודזשען, אוינסע ווארס מוגלאנגוויסט
ביבון מרווארן זאָגטאָר,
(אום: האַ, נרט אור, פאַר זא זאָנינקא
באַהויפטונג, בון אויך אווק נא
זאָגן באַר, וועלט אויך זאָגס
פרינא גערוויסט, וועלט אור מיר
פאַרשפּאַרט (אונז פול) רונז, ווול
זרם אמונ גערעכט, האָב אויך
נער נים ליב זיך אויסגעטראַכט
מיט מנשן, וועלכע גוון נאך
און נזר.

זאָגער: וו אור וועלט, ויגעמאן,
אבער ווון באַלויזיגונג בין
אויך פון קווערם נים

דער מחבר פֿ. ליוצרן.

כאַנם: (נאָך אַ גראַם) פֿ.ם באַזונדער, צאַרטער,
נאָר צי הונגער באַגעגניש האָבן נאָך די דריקף
געמאַכט און האַרבן. די דריקט פֿאַר וואַנט
כוואַל זיך שטאַרן, וואָס אונזער געזעצלעכס,
פֿאַרמאָגס נאָך אונזער פֿאַך־ליבס וו מער.

צאַרטער: (שפּאָטיש) נאָו נאָך.. מיר.. (קל־קס אויבן
זינגט און לאַכט זיך צו אַן)

גרשון: פֿינצטער־וואַלד צאַרטער פֿאַרן אַוועק וועגס.
(וויל אויס באַצאָלן)

צאַרטער: אַ פּוסט. די הדר אויגן, וואָס צו וועגט מען
האָבן געזאַגט, נאָר אויך לאַכן נישט
אויסגעלאַכט זיך פֿון (אַב)

ריאָם: אַרכעאָלאָגיש מיר עסל, מיגלאַך נישט
גראַון און פּלאָנף...

עסל: (זיך מאָרגנשטערן הינטן) נאָך געוואָס נאָך
און פּלאָנף די מיר צווישן שטיין
געגליבן בוי צום טיר, קלימט
לערנטס וואַרט מיר צוויי און
פּלאָנף.

פּלאָנירער: נוין טויער עסל, מיר האָלטן זיך
פֿ.מ. דיזעס, מיר הייבן זיך
אַרויסגעטראָגט בלויז אויף די מאָנטיק

געוואַר ווער, ס׳איז שוין שפּעט.

עקל: נאַ, ביים בשר מאָרגן, יאָ?

דליווי רוניטש: גרוויס, (זי שטעקט די גורר נאָכט אויין
טורן אוב, די ווערט הענט די שוועל
פאַלאַבער,)

גרשון: (באַמערקט די עקל ווינקט, זי גרובט זי
סחוסוסרמעש) נאָך ווייס? נאָך ווייס
עקל
(ווערט מיט אונטערגאַטן פון רייכ׳)

לאה: אויכער נאָך ווייס, איך ס׳ טאָג ווי ווינט מיר.

גרשון: נאָך ווייס ביזש אוני ביזלבן אין מוכר ווערטנדער.
נאָ אווין מיר טאָג ניט ווייז אפשר פאַר אונך
בדאַל איר נייך ק׳מאָל באַקלאָגן, (זי
שליגט אויגב סקאַן אונבואַכעטש צוו נאָך פ׳לאָ אַלז)

עקל: (גלעכט אויף צום ריס) ווין נישט גרשון,
איך אויווו בון טולציך, די פונטשאַנעטר
גצאַנוף הויס מיך פאַרפירט... כ׳האָב מורא
געהויס פאַר פון אוינציפּרינצעסין..
בינס אונגן גרויסן אינען צמהרעניש די ב
כ׳האָב ניט געשריגן. פאַר צר...

גרשון: ווייס מוניסט. הייסט ב׳ך געשריגן?

עקל: כ׳ווייס.. הייסט אינז פיל מיט געאַרבעט אין
אין אונבאַשרען אוז בי הויבט אינז פאַרהייט
אינז פאַרהייט.. און טאָג סוף...

גרשון: (מיט שרעק) ווּ איז דזשאַני?

פּאַל: כ'ווייס כ'האָב געמיינט אפשר טראָגסטו. זי

פאַר דזשאָש..

גרשון: (הוסטנדיק בריינג די אויגן, אונטערשטערנדיק)

ניי! וואָס פאַרן? מי גזלנ'טע! (דריקאַנדיק

פאָטאָגראַפ, פאַר זיך) נישט דאָ.. נישט דאָ.

(אַ גרינעס אַרום צוזאַמענקומען אויף קאָפּ,

דאָס-צוזאַמענקלאַפּן די טיר,) איך בין דאָ...

(דאָ. ווייס זיך..)

מאַריס: (וואַרטנדיק אויס ווי פון דעל) גוט אויסג'. (לאַכנדיק)

כי - נישט קיין יובערמאַכער גאָלד, צוליסטן.

זיך קיין מאָל נישט ווייזן, ווייל אויס

איז כ'בין נישט אין פּלאַץ, אָבער כ'בין

דאָ. אויך נישט קומען וועגן פּראָוולען

קיין ווינט, כ'וויל אויך פּשוט עפּעס

פרעגן.

גרשון: כ'ווייס נישט און ווייס דו. דזשאָנעס איז

די. בינס נישט אין פּלאַץ, קווענע

איר דזשאָש, היינט דיך נישט אויפגעמאַנט

מיט קיין שטאַפּ אָבער קאָפּ.

מאַריס: אויב איך האָב זי טעות איז

נאָך בריוו,

גרשון: יעצט וואס ביסטו. ~~צופרידן~~
עפעס אונטערדרי. דאס
אויב דו. ביסט שוין ניט דא.

מאָריס: כ'בין דער קיין מאל ניט געווען ד.ה. הערבן
דאס וואס איך כ'-בין, איבער קיין שולד,
ביסטו. מיר ניט געווען, – אזוי אומוויסנדיקט
דאך איך. – (איראניש) געוואונטשנדיק ווייל איך
צייל ניט גלויבן צו. רואיגן מיר אנראלטן
וואנט דו. רעדעס אלצוויי פאר גענאנער
פרונד, איבער וואס מיר איינער איינער
פרונד זאל קענען ניט ווערן.

גרשון: וואס פלאפלסטו. וואלסט איך געוואלט
ווערן? פרונד, שונא, וואס האבן איך
דיר צו. זיין זי שונא, אויך וואס
איך זיך דאס אך מיר רוף-ן אויך
מיר. אנרופן-ען. דו. ווערסט זי איך
האבן פונם ווען מען צומיר מיר
דער דערלאנגן ווערן ושרם מיר אויך
אויס רוד, כ'מיין זי דאס איז
טייער די אוועקגענבער פאר וואס
מיר האלטן ניט פון דיר, מיר
האבן פונם דינער שטעטעלך,
דעם עולם...

מאָריס: אפשר האַנדל איך טאַקע אַמאָל, ניט
ווי קוון אוודלמון', אָבער איך מאַך נישט
קיין אַ שלעכט ווי דוער אוודלטלים,

גרשון ר.ה.: אָבער וואָס האָסטו. ד. צוו?

מאָריס: איך וויל ס. זיי געבן ניט
געלטאָג, וואַן זיי בעטן מיך לערנען
ד. ר.ה., איך ווייס דעם ראַמען נישט
דערגעלן, ווייל מי-קען פּראָגראַמען זיך וואָס
אָבער צווער שטיקלעך צוועלן נאָך אַ
פֿון מוטער.

גרשון: כימון יז ז. וואָס נישט וואָס ד. רחמים!

מאָריס: זיי ניט ד. פֿיל ציכעס, קיינעם נישט
לייענט וואָס מוטער אויפֿן הויכן געזען.

גרשון: וואָס זשער? דאָס ד. שוין יז מאָל,

מאָריס: (שטעלט) אַ האַנט. ד. זיך ד. פֿיל
מיט צוויי תכלית, אַלץ. איך וויל ניט
דערלאַנגט יז געוואָן צוויל וואַן צוויין
שפּיל טאַנצן, ווייל, ז. וואָסמאָק,
וואָס איך הויך מיט איר חשבונות
אויך מיין צייל, אָבער..

גרשון: וואָס ז. שטייסט נאָענט נעבן מיר
שפּיל איך דער אַן - אַלס אונדזערן -
יז פֿיל פּנים. - ז. נערישע ווייבער
ז...

19

במקסטו. איך בין פאר פולגן די אברהמ
צוזער אליינס אין אלמנישט, אויך אין סלב.
בו. דיכטס שיין אונז וואמן סי הערט
אויס די לולער?
מארקוס: ליסטן רוביו, וואס מארכעסט. אוזו, בקם
אונשעלט, מיט וואס זוגט אויר אויבר ביסא
סין מיר; מיט וואס ביכטו. ביסאר?!
בו. ביכט אין אוועזלאנען, בו. באצלונגס
אנפסר ניט מיט קוון שכאף, ווי אונך
בצלוננג, אבער וואס אויך צוואן
בי פאולגן פון בין אוונטערהימן
אוונטער נאך, (וואכס אונז הנשלן) אויבא
וואס אויך די רומוננס? ניטש בורך
ברק וואו בו. הזוכה טאוטאוני אין
פאר בערוש אך..
רחל: (וואוסא ברל) שווייג !!!
מארקוס: הא-ה? מען טאר ניטש רויבן, בייגט
זער ניטש וערטם קוין שנאך - וואוסלאנך,
אויר הולט מיך פאר אין בזום, כיוונס,
פאר וואס פראסט אויר פרוא ניט ווא
אויף אאוו סי אויך שולבך?
גרשון: מיר ווילן ניט וויסם אונטערטון
אוון בי בינכ. אין מאוויסט וויגע, וואס.

דו שטופּסט דײַן נאָז וווּהין מען דאַרף ניט.

מאַרקוס: כ'וועל אויך דאַרפֿן אַ מאָל ליגן [illegible] ד',
זײַטן, נאָר דאָס פֿאַר וואָס איר
איגנאָרירט מיך, נאָר דאָס וואָס די
מענטשן [illegible] מײַן נאָז אין כ'דאַרף
נישט [illegible] אַ [illegible], [illegible]
אַז ד' [illegible] ניט [illegible]
מיר [illegible], - [illegible] אַז [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
דאָס טיר, און [illegible] זיך [illegible]-
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible] מיט
[illegible], מיט [illegible] [illegible].

[illegible]: [illegible] ניט [illegible] מיט [illegible] מיר
[illegible] [illegible] [illegible], [illegible]
אַז [illegible] [illegible] [illegible]
מאַרקוס, אַז [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

מאַרקוס: אַ דאַנק, אַ דאַנק! ([illegible] [illegible])

לאורה: ([illegible] [illegible]) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]-
[illegible], - [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

עטל: ניין, כ'וועל זיך פּרוּוון איבערן דורכגאַנג

צום שטוב.

גרשון: (העלפט איר אַראָפּ פון בעט.)

עטל: פיר מיך אַרויס איבערן צום קוכ גרשון.

גרשון: (פירט זי אין צווייטן צימער, אין דערווייל

מאַכט העלפט בייז דעם דרויסנדיקן טיר)

- דערזעט זיך רחמיאליק קומט, זייט אויך

גוט שווערע אויף נאָך אַלץ אונטער דערטער.

(און מיט צוזאַמען אין צווייטן צימער)

לענה: אָט העלפט. דער, דו ווייסט טאַטע גיי-אַהער,

רחמיאליק: (קומט אַרויין, אויף אַ העפטל נאָך

דעם אַרום אין "[illegible]" פאַררעדט

אַ זיך צו לייענען ווערטער) ער זאָגט טאָג

הייסט אַ שוין דער העלפט מאַמע, אַ ביסל

כּשר איז מיין טאַטע, שטאַרק אַ אויך,

אָן אויך נאָך אַלץ פון מיין טאַטע,

אויך צוליב, אַ איך ציל, נישט

אונדזער נאָך נאָך אַלץ פיר מיר

זיך דער טאַטע וועלן דעם גוטס.

לענה: אויך דער טאַטע איך זיך טאָגלעך צו.

העלפט, בלייבט און דערנאָך שלאָפן

מיט טאַטע, אַלץ פאַר דיר אַ ערשטנס.

רחמיאליק: מיר אָבער זאָגט איך כּיהודה אַז

און מווער ווינטער וואָרן נישט גרבוין... גרבוין
כאָל מיר אַלע גיען הלעסן, וואַרים אַ סעזאָנג
האָלב אונז געהערט די מאָל אַ גאָרטן הובשן.
האָלב אונז בינז אויסגערעכנט, צו דאָ ווי
צווארף אונז באַצאָלן צו מיסטע אויסגעטרייבן
צוויי צולמער מיט פליגן סעמ יאַחוצנ
אַ מאָל, האָלב אונז מיר געקלונגען די טינטשטעלעם
בריעף, און ווען אויפצוזאַמען האָלב אונז
דאָ אַלע ברעלאנג טינמאן, ווייל עלעגב
מיר אַלע ניהאַנג צוויב געהערט אַל גולדמאן,
כינע - האָנל, ווארים דעסבען הביכ דאָ
נישט גאַנאַס ליין עסעט, און טאַנגען
בין אונז מיר הנמצ גאָלען בוי מיין
טושעס, און גאָלען בנכת פאַר אַל גרב, און
ברוסמאַס וו לוגש אור דאָ פאַרגליווערן
אַל גולוונגע און אַל פאַרשטיגטע רופ קינ
אַ גולדמאַנ און אַל סעזאָנג וואָלוהן סר שטראָמ
לופס צורק ועלן שפּאַרנגאַלד, שון
אַלגערגעטא וואַס לייען וואַרצן אויז נישבאַל,
און ליין לינצא וואַרן נשבן, און טאָגאָל
צא אַלגר וואַס סו לואָסען ניס ליין מגאָל.
לאה: נאָ, נאָ, נישט אויסגיסן בעבן אונער טאָרל
אונס אַלע הערצנס, טאָרל נאַבר סון אַלע

פרופסור קלופס כמו את אליהו לארנסאם מכיר אותו
דערלאנג אלין און דא ברוס לא מער גריש גס.

רחמוליק: ולאס אונז שויך ט"ו כאנען פרופסר, פרופסר
הערט איך כבר מדצאמבר? כ'הער מדצאמבר
סר שפראכמן קלופס, אבער נישט זיין פרופסר.
וואלרים נישט אוסטרכנד כאלל אס כיין, דו
שיכורים פון דמבווילגן סאללין, הערן כיך
פארליכט און מיין סטא־ד, אויך וולה כנר
פלעגן פון דארכס אורוס גוון, פלעגן כנר
אויף מיין סטרד אוסטארס די בונד.
פארשטיס כיך ע' זיין בלימח אונז
דארכס נישט טראלקסאם...

לענה: נאך אלדאו, דא פאר אונז אבער אוסטראקאם
ע' רחמוליק, וואס אונז אדין ע' טאליך שוונר
פלוים און אורנדגר ולהפות.

רחמוליק: ע' מרס באמאל, סי טלים ע' מאול באלף
נאך דרם בונסל נשרל ולולו אונז
אלגרסמורת מאללאל לא ע' פאר שראר פטקרס.
הערס קום אוך אורון ע' הדא, דר לא
אמשרן לדכן, ווכא דאומגן טאפס, הערס כיך
כיון בונטער פלות, ווצאי אבער הערס
כיך כיון בוסן. אליך, אוך הערט
טראכס נישט זיין פלות אוין נישט דיין

גליק. אָבגעזעגנט אַ בחורל, זינט פֿינף און
צוואַנציק יאָר. און וואָס? וואָס? אָפּילו. ראַשט נישט
אַ זיפֿץ געטאָן... (קוועטשט אַרויס צוויי טרערן מיט די פֿינגער)
לאה: נו הערט איר זעט מוזיק און אַצינד
באַהאַלטן. מענטש שלאָגן אַז איר זעגט
אַ גבֿיר רחמנותניק.
רחמנותניק: אַ גבֿיר, שוין גאָר מאָל, כּיהדר אַ בונט
געלט באַהאַלטן... נו איז וואָס? איר
צעמט אַלצוויי איז כּיבֿול אַ קרוינע.. נאָר
גלויבט מיר מכּ"ס. באמת, איז כּאַלרס
צ, מיר וועלן קוקן איבער די שטן
און פֿאַרמאַכן מיר זאָל מיר אַוועקגיין
הערט פֿון מענער נשים. וואָרום איז
אַצינד צוויי מאָל מיט און מאַכן, איז דער
פֿר, אַבי געבער פֿר, (מיט הויכן קול
אַוועק) מיניר, אַ צוויי גרויס וואָס איז
איז צוויי ווידער פֿאַר מענער אַ וואָרט דו.
רופֿט, איז ביי מיר און קוים וואָרט
שפּאַנט די פּעקלעך, טרעט אויף זיך אַוועק
אַוועקגעגאַנגען מיט צו וואַרט (זיפֿצט) הערט
נישט גוט.. נישט גוט (אַלע, גרויסן מיט טענה קלייבן)
אַלע, אַ שטאָט אַלע פֿאַרלאָזט מיט איר נאָך, און
קיין זיין איז צו ווינט די טירן, אַוועק
הערט מאַכן ס'. ליב וואַרט און רוף ס'. קלאָרן.

גרשון: כ'וויל דיר זאָגן דעם אמת, אַז ס'איז
גאָר אַ סכנה זיך אמון צו מישן
גאסי: (קוקט אים אָן) גיין וואַרטעד.
עטל: אַשס [illegible] פֿון דיר?
גאסי: אויך מיר אַ סעמאל,
גרשון: עליער מיר אַ סעמאל. דיין אַדרעס
פֿאַרוואָלקנט אַ חתונה, אַז קומט
ווען זיך ניט אויסדרייען פֿון מיש,
דאָ, דעלפֿירט אַ אַז רומש
פֿאַרדרייט דיר דערש קלפ, ווין
פֿלאָרמעדן העמט אַ דאַצמלט
אַז דאָ. שפּילט אַ טריך וואָלף
רעמער, כ', וויין וואַמער וויינט ריעלט.
גאסי: געט מוראַ, וועמט ווען אַ פֿון מיר,
ווי אַזוי דרייט מען זיך אייניס פֿון
מיש, ווען אָנד זעהט וויסן אַז
זיי אויז וויין דאַגר הינש, ווירלט
אויך שוין פּויגעלפֿערן פֿי. אויר.
עטל: דאָס ססט ניט לויסרן, זיי זיינען וואַלן
פּ. אַ קוועצט, וויין אַרוֹיף דעש
הענט זיי אויף, סמוו ווי אַרויסגעוואָרפֿן.
— פֿלאַרויף אויף דיר ניט קיין
קינד.

לאונור: סארקר? עו הו, כ.ו. הו, כ.ו. - אבל?
הבל אוס הוסר בראס ל.מפ, אבל
בעל אבל ע'ס אבל הבל אוס אלרסוסור
אור א הלס מרר נער אמאול קימון
אין מון הרץ,

מארקוס: (הארקוס הבוס אוס סל. בלבר) בור אור,
ג'.ס בארלונץ אוין אוס ני? בא. כ.כ,
הוס אוברס בא. הרום מרי אררסונרן
הבל אבל בק, אוס הוס (א נמאס
ארוס על רהורהא סון סארקר, אוין
שפולס נ-ר מכ אוס הואס ג'ינגאוס,
כ'א'? ... סון מארקון ארסלוס מון נושה...

גרשון ר.בין: (כאפס נ-ר אוס) כיהוג גרהוס ע'ז
בו. ב.ג.ס נושה. אונבא גלרבן, אבא
כיהוג נ.ג. גרגלוגס ע'ז בו. ב.ג.ס
ע' [illegible] הבלז... אבל הרוג
פוס אמונר שסורבלך, אוין
אבל הסרן ב.ך, מא ע' הנא
נושה בא. קימון...

מארקוס: אוין אבר הבל אבל פרמאנון
מר. רובין, אבר הוס הק? הר
בו הרס ע' הנא נושה קימן...

לאונור: יו נון נואר בארוכס, סכוק!

דו ווילסט
מיך באַרויבן פֿון אַלע
מײַנע פֿרײַנד, און מיך [illegible] דו. [illegible]
[illegible], אָבער [illegible] מיך [illegible] [illegible],
אויב [illegible] איז [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]
דיר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible],
[illegible] מיך [illegible] [illegible] [illegible] [illegible],
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], פֿון [illegible] און [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]!

[illegible]: [illegible]? [illegible] [illegible] [illegible]? ([illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible], [illegible]
[illegible] [illegible]) [illegible] [illegible].
[illegible] [illegible]!.. ([illegible] [illegible])

[illegible]: ([illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible])

[illegible] [illegible] [illegible]: ([illegible] [illegible] [illegible]
[illegible])

פֿאַר הײַנט פֿאַלט.

צווייטע אַקט, (ערשטע סצענע)

פאַר אַ פּאַסאַד פון אַ וואָדעוויל הויז, בײַ די
זײַטן פון דער טיר זײַנען אויף בלוי גרויסע
אַפֿיש־ראַמען באַראַמט אונגעקלעבט אַ פּיסן מיט
בילדער פון כאָרט נאַנרטער מוזלאַק און
פאַר נאָענט פֿישער פּאַרציס, און דערמאָנט פון
דאַ אַ פישער צרס מיט דאָס בילד פון
לאַמפּן די פולער גרוס פון אַ מאַמע, ס
אונזער דיר ק פּאַרשווינדער מענטשן, בײַ ד
נאָכדעם באַווייזט זיך לאָזט מיט ליז־ווילס
און רוביס פאָטער.

רוביס פאָטער: (איז דאַר און מיסטעריעזיש)

ליז ווילס: (איז אויך אַלט, מאָדנע, און אומרו
גוט אַנגעטאָן.)

פאָטער: די וויסט זיך, איינצע פרימאַדאָנעס,
זינגט אַלס אויפן בול־באָרד וו און
אָנגעטאָן צלין.

וויליס: און וואָס פאַלט אײַך דען און
ליבער. גיב נאָר אַ זיך אַ פאַר
פיפאָלער, באָגס לעם און האַלט צו

אור אב, אין פיר ציי מיט, מיט ציך
אויף דעם שטול,

גאסו: ... ווען די פארדונגעט ציך טי. אַ
ריכא שוף וואלט איך גרעפער מיט
דיר ווילסאָן,

ווילסאָן: כאכא, אַ שוין פנים וואלט מיטניט
אַ סקווארע מיט אַ מיר אויף דעם דעך.

גאסו: היו, ווי איך בעץ יאָדע ארויס די וואַשע...
די ווינט ווילסאָן, כיוואלט געווען גרוואלט
עגויף פארפארן טי די, אַ צארכן
אויפלען, אויעם עגויף ווינטעם ווי די
מעשטען ציוורן ניוך ניסט טעוולוויניכט,
דערט וואלט איך לעגן דעם נאן ציך
וואסערטאן, אוין גרעסערעם, אוין מרסייעם.
אפּשר וואלט איך דערכן סיינדעם
פארלעסן אוין די רעב,ט.. אוין
אוין די זיסע...

ספעער: אוי די. ווי. לאוך דערט? צי רעם
ווי אוין אור וואלט שוין אינדר
געוועבט אַ גוין.

ווילסאָן: לנכט, סעם, פעט.

גנסו: אוין וואס מיינסט. בין איך, אַ וואנדערוואלט
סינדען.. כיסיוך פיר מוונט נא ביגעש פארנעמט

אגרמר שאפ בולדס, אושרבט מאלאס מע
פ. דאגרוכון, גיב מיר אלן אדינים, אלן
אין זיך דער אונטערטרן קלמוני זיך
דע סוללען ורט אין אלע נעמן.

ויקס: סאן, לאמי די דערלן, קוכסן. א הע אין
פ. קאנס לפרס בפסקס?

גאסו: אין קוי מיד גראלגרן לאוכאבען זיד,
סי אין א גאוד גישוכער פ. דאצגלון.
נער, ופאו אין שון פ. שפרס, אין
דארף ניך בולד דרטסן, קימה ארון.
(אלע דרוו אנ ד)

מאלער: / לאפם הוים נוכמאלקט גאסון סוי.
דע לדען ור א שפן, בלוכם שפון
בוו דע טור, ניק אל'מיק'מען אין
אלט זינען, מ דאנרס דשאלעפון
אין ליפס אנר אונטערנן.) אין ד.
ו. ד. דשאלעפון, זע גי.ב לאס
ד. בינס דען אין דען

דשאלעפון: לאס'ס די טרעבל?

מאלער: כיהוב גיזען אנרון גוון גאסון מינ
רוברים פעפא, אלן מינ זין נאך
אוונעש, פליז דשאלעפון, גפען אלוס
לע דע פולק אינז..

3שונצפון: 3אנס ר.ו. נאו. אוף? 3אנס אוג 3אר ך
ק'3-ו.לקס, סאם-בונו.

מאורכס: (3ערצנס פ.ו.ן וונסרן אלכראן מנס גרשון-רן
אלו.ן א נאפס צ'ק און אלצנס,)
קלום און אלצנס סוונס, וו, הגווו ס.

ווונסם 3רם פנלמוון.ס.

3שונצפון: אל קאנס מאורכס, אור ק 3אנרפ באנל3
שוון אורופ גוון צ'ק 3כרסן,

מאורכס: הגוסס פלאנסו, כנס בונבו, קלום מנס מנר
פנור אל קאפ און קאפו.

3שונצפון: בונס אין קאנס!

מאורכס: (נעמס צ' און שטעף, אוון צאגס 3' אור לוס) נאוו; באום
אוו... (א פורנס צ' אנב)
(אלכראן, ר.בון סרכסן אווף)

גרשון ר.בון: נו, ווונס צשר הנוסס. מנק גרבר מנכס
אל הנג, כווונס נ,ס וונס אל בו.רלמנק
מוונס?

אלכראן: וונס הנוסס. אלצו, מלרמו, סמאמא ווגס
3'ק אל קו3ל-ס.ון אל פונוסר,

ר.בון: ווונס אווס אלצ 3ו. בונס 3או אל הנוססר
גאוס צונס 3ו. הנוסס צ'ק אורוס גופ.רס,
פ.ון מנ.ר,

אלכראן: אשסן בון אוק נ,שס אלצאו הנוססמ

גאנץ ווי ד. מינוט, כולל דער פשוט. עמי דן
וויכן דא, וואס וועג זיין פאנר דער
אוון אונבאוואוסינג, און פוויסרן וון
כ.בון נאן א הזו פסא גאנס, אנץ דאן.
גראווסא סיבות,

ר.ב.ו: תר.דם מינוטא.

אנראו: זאגל זיין תר.דם, דער וואנס זיך
אויס אז דשמו הזונ זיך דמאולס
פאנרגליגס אנרוס דומאפסן וואל זי הזונ
גראואלס ואן ברסא..

גרשון ר.ב.ו: אנז דמנבא?

אנראל: אנז דמנבא גורן די גאנז בונכווים!
ד. הזוסס דמנך אנהמס וואס זי הזונ
נמנך דמאולס גאזאגט. זי וולס
נמנך א בוסל זיין פרוו, נו, בין אוך
נוס גאנר קיין שלמטמ און טו. אנר
ד. ליבו,

גרשון: אוה און און טסדס טו.סטו. דער אווך
ט.ל.נב.

אנראל: וו גוווונלאך, וואס? מאל קאן דאך
זיין חסנר נוס זיין.

גרשון ר.ב.ו: נוין פרווד, מא גווונליך וואלס אמון
וון ד. בלובסס און אד שן, נמנר נוס
זיין ליגנא.

אַהרן: ביסט אַ נאַר, ווען דו. וועסט וויסן
אויף אַ שײן וועלט און וועלן ספרות
מיטגעלט. ווער פֿאַרשפּילן, ווער זיך
צוגעוווינט, און צוזאַמען פֿאַרשווונדן. דאָרט
די זיך לײַט.
גרשון: אַ זוי האָסט ראָט.. וואָס דאַרף לאָזט. די
וועלן דו. גאָרנישט אַלע;
אַהרן: אַ צעלט, הערן. צום און צוג אויף,
און אונזער, כ'פֿאַרשפּיר די לאַנגן,
די לאַנגט מיר אויסער נאָך ווײַטער
און זוכן זיך וויי — און הערט די
מיר געזונט אַז די טויט צו. צייט
די וועל געוועזן וועלן וויל דאָס
מאָרגן, און מאָרגן זײַן זיכער אַז
נאָך אַרויס די הערט צוויי טויזנט,
הערט די מיך שיין אויסגעמאַטערט,
גרשון רבֿין: נאָרט איך זיך ביינע האָסט דאָ.
אַהרן: און דו. בינט דאָ וועט און קום געוויינט
געוויינט? הער קליינער נאָרישער גרשון,
קוק זיך גוט אין און מיר, וועסט.
זען וואָס פֿאַר אַ פּנים דו האָסט,
און מאָכסט. נאָר דו? "וואָס אַ זוי
פּנים הײַנטיק מיר אַלעם" - דו גאָלסט

וועלן נערוועז, וואָלט מיר דערלויבט.

גרשון רחמיאל: (ברוגז) מאַכט הערן אַ טבע צו.
מיכאל ווערט מיט זאַט אַרויס, וואָס טוט
דער זיך ערגעלן אין וואָרט, הווּ?
ברודער זיך אין זיין...

אהרן: ניט זאָגן זאָגן דיך פֿרײַנד, מיר איז
דער אמת, (ווינט וועט אויף אַ פֿייער
שפּיצ-ריז וועלכע זיינען אויפֿגעמאַכן אוין
קינדער אויף די קינדער איבער, דער-צוויי
דער בין באַלעבאָסטעש און פֿייער ביינער פֿריילעך,)
- הער, דו ווייסט? הערסט? "אַ ציל פֿרים
הינטער מיר".
(די שפּיצ-ריז פֿייער שוועבן אין טונקער,)

גרשון: אָבער צו וואָס דו הערסט מיך אַ הער
גענעראַל פֿייער שטיין אויך ניט אויפֿן נעט,

אהרן: ביסט גאַנצע, ווײַטער, קליין דיך
צו. דערט קינד, די צוגעוווינט
זיך?

גרשון: (פֿאַרשטאַרט) גאָטעניו! גאָטעניו אַ קינדערשן
פֿאַרדאַרן?

אהרן: ווי, גאָטעניו. זאָגט איר אויף זאָגט אונטער
פֿרײַנד, דו ווייסט? מען רופֿט זי דען
"ריכס וועלד" דו. פֿאַרשטייסט?

אין אני הנה [illegible] [illegible] על "[illegible]";
כי הנה [illegible] [illegible], הנה כי [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]: אני [illegible] [illegible]
[illegible] כי [illegible] [illegible] אין על [illegible].

גרשון: נכון, [illegible], [illegible], [illegible], כי [illegible]
[illegible] [illegible] אני [illegible]..

מירון: [illegible] אפשר [illegible] [illegible] [illegible] אני?

גרשון: כי [illegible] [illegible] כי [illegible] [illegible] [illegible].
[illegible] אין כי [illegible], [illegible] כי [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible]
[illegible] אני [illegible].

אהרן: [illegible] [illegible] [illegible] כי [illegible] [illegible] [illegible],
אפשר [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible], [illegible] [illegible], ([illegible] [illegible]
אין [illegible])

(מרים [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible])

מרים: [illegible]? [illegible]. כי [illegible] [illegible]?

[illegible]: [illegible].

מרים: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

(אַ גוטן אָוונט) – איגע שי אויג, קוין דאַטר

שלמה...

שלמה: (און [illegible]) די אמור גאַד, להאס שכונה

איך דאַלי, סו אויג שאון אַלזי, שפּרט, איך

להאלן נאַך פּאַרליר פון גרוים האָלאַנד

ד, אויף דאַ בונע

מאָריס: נאָך און סאַלנדע ליד ס, עידאַטע,

איך ליבט בונדע [illegible]. עאָנדע

פּונף און [illegible] דאָלאַנר בולס,

אויב איך פּאַרהאַלט ד, [illegible] ואלדען

בוו ניק אויף האָוושפּיראַ נאָרט, און

פּאַר וואָי. מיר, בונט ד. איכ!

שלמה: לאַו לאַס רעכט איך טס?

מאָריס: גוו און דון רי. שלמה, [illegible]

לאַכט דער שאון יואָט דעדנלען,

בונ, בוו.

(בונדע מונדלער עוואן אַל רון און טאַקער

רחמיאל ניקל: (ליעכט אַל, ליכט אַלרון מיט דאַ

נאַכ און בול-בואורד לו א לאַולס

אַל רואנערשאַט, – נאָכט אַרואַנעבאַ-ליט דאָ.

בולד.)

מאָריס: הער, לאַס שאַנסט דאַרט אַלפאַ

דאַרס איך נער אַי בולד, און

אַהרן: און וואוינט איז ד! וועל כס שאַלט.

המוזיקאַנט: (נישט אויסגעלאַכט צו ליר) דיר אַלע,
הער טענער גוט צו אונגעבן?

מאַרקוס: ווי גוי, פּלאָס, דיר אַלע, הער גוט
צו זינגן אונטערגעבן. סי אויפגעבן זיך?

המוזיקאַנט: שיין יאָגעלע, נאַר פּאַרט יעלן
ציל מיר נור, אַ אונגזאָגט צוזאָל
אַלע, זייט שוינצער נישט הערט.

מאַרקוס: נאַ לויטער צוק אַהרון, וואַרט.
צו לעבן אויפגעגאַנגען, דאָס פּאַרטיסייוונג
לאָזט ראָלע פּינק אַהין צווענג
טאָגט.

מוזיקאַנט: מאָל דער איז כּבוד נישט אַלע,
גרונג אויף דעם פּנים, האָרכיש
בוי מיר אין פּנים ויר נישט
געלט אין שיכל לופט, דאָס
אויך געבט פֿאַרשטייסט מיר, דאָס
אויך געבט. (אַ לאַכט צו זיך אָן
פּאָליטיצער, נאָך אַלץ נישט
פֿון צאַטשען ד, נאָר פֿון
דעם ברעט) כוואַליע טראָגער
אין באַן גאַנצן צען.. סי אויך

גארכ אלבוס בוליגאר?

מאריוס: לאונס אכוון גוון פסור פורפ אוון פורצפ
סמס אוליל, סו אוני אבאר פל. אוכן
כר,נר, אורכי פון גארכס לאור נ,כ
נרון... מיכ גווכר הונרויסר הונצלאנק...

ברומוליוס: (פאנכטכאוש) לאור נ,כ נרון?... פל.
אוכס נסר גאורפ אוגל אכוון גוון..
(אי טאופס נ,ל אוון גאר לשאר,
כרסמ פל. נ,ל) פורפ אוון נר[illegible]
סמס אוכנ אכפלו. אן פאנכארצאן..
(אי לאונט נ,ל גוון אכפנר שסאון
אוון חשל, לרנכ אוליפ גרפ לולפ
נולל אמאול נ,ל או טסלפ טוארש[illegible]
אוון לשאר, נ,פפט שאוור, אוון
אונכ אכוון אוון טוארכ.

מאריוס: (ליכ אויפ נאל פננש.)

גשרי: (גכוונ נ,ל גולרל, אווס מונגר[illegible]
מארוסצן.)

מארכוס: (שסאכ נ, אנל) אהאו פנרון.
גשרי, גאלאונס מנל שוון לנשט?
גשרי: פנרון. אוכס מונכסל. מארכוס?
מארכוס: טרלס, פוון, אוון אוכס מונכסל?

דשעני: כמ גליכ...

מאורוס: וואס דרייסט. כיך טאס דאן?

דשעני: אוך הויך דאן, אוון יי פיינס מאמש

מיך אוריינאן, מיך גוון הייש און

סמיוכר.

מאורוס: (צעבהש) אוכ דעכ סאן? אוו! ווך

הויך גמוווש, אוכ דן. וואיכסכ דאן

אוט נמידן און דעמש,

דשעני: כווג נייר מאורוס, וואס אוכ דאר

שכל מיך דן. נראן אוטן עסאנדן,

אוכ סו ליכ דיר טאס אוטן

[illegible], קופס-און, שסוו טס אווס!

מאורוס: ווא, כווס כשמו יג דן. הוכס און

מי פיינסמאש, און אוך ווס אוסלן.

וומ סי הויך ד-ך גערלי-סרן,

דשעני: וו אבו, ווסטו?

מאורוס: וול אוך אוון הויך ד-ך טשר

פרינש מיך גמאי-סרן, אוו ערם סאורו

ווס כיהויך ד-ך עראושט,

פמרשוועמן אווט יי סמפסו, אוך

ורן דיר אוינטקן דעס גמלכ אווך

דן. וולסס? נייר דאן הייוועמכ

כ-ך ניעכ וודן מש, נייר

וולבל בכר.

בשרני: ולמס כשג אוס באן?

מוכוס: אויד בו. וולפכס וולוו ולמס, וולרכו.
מיכו פורקרנגת ברם אופ בצרמנש
אוו ברם סרמקר, אוו. נאל בר
פורקספליוג, וולד אל ביר חסם
וולנמ.

בשאני: למוסו. אר רשס כמלגת אובמר,
מאל במרע אולת גול.

מוכוס: סי וולמלכ רגוולרו יוסל כרסר
וולרו בו. בלורכס במו, וולולכס גתשנש
כרו מיכ בורר מוותנג. מוולרו
מיכ וולנמרו בוול סוומרכ מוו, אוכרו,
פורבכמגס כורר מוולמבר.

בשמי: ולמס מוורסו.?

מוכוס: בו. מוורסס אוו במו מיכ בוול אוכרוו
מוכב גמכ בי, רשמה שולבף,
אוו מול שולמ ביר מיכ מור הור
וום משס פרום במו גצרמנסן
מיכ מי שוו מוובג, מיכ וולמת
מ הרכ גתמנש אוו מי פוושנש.

בשרני: אוכ אוכ בו ליכ ברם הוכסו.
מיכו, ספשבג גמפנש כאל מיכ?

מילברס: לא גדולים ב.א. ליד בדם.

דשאו: ג.י.ד בוו, פ.י.ר מאורים, אב דיר
שורכט וויס איך שוין פון לוינג
(אוב שנעל)

מאריס: (בלויבט שטיין ווי א רגעשאוסן)
אלזו, גאוה? וואס נשר ב.א.ם רו.ח
דיוק אוי איך פארשוואפן סינף אוין
טואר ביעם?

ראובינס פרסר: (קומט אריין פון טאטער, קלינגט
אוס און אוין פלידער) וויך אים
מוש! וואס שטוכט נפרס
גרופגרים

מארוס: נוינונג פרס, דשאוגס ציך
אין בויסל פארטריבט.

ראובינס: טראוכוס נאך אפשר אוין ווארן
גאוסון? הא?

מארוס: (גורונבט) וואס ב.א.ם טובפט דיוקצי?

ראובינס: וואס נשר דרן ט.ו.ט.ו. דמיר?
בויס נישט לוין וואוכסמאן מויש,
האבט גספראמוסט נישט ב.
באדאר צי,

מארוס: וואס ב.א.ם רו.ח דרוסטן מיר אי
קאס, אויך בוין ב.א.גצליאן אין הא

מיט שמײכל,

רוברט: מיט שמײכל.. דו. מוונס גס?

מאָריס: נאָר עוולס!

רוברט: (קוקט אַרום און מיט אַ קלײנעם שמײכל)

מאָריס: וואָס טוט דער אינגל, נאַמאַלה, וואָס

שמאַכסטו?

רוברט: מיש, אין אונט. דו. ווײסט, אַז

אַ חוץ גאַנץ הײַנט איך דו. דער

גאָנר נײַ,

מאָריס: וואָס?

רוברט: איך ווײל דיך גערופֿן דו.

האַלטן דיך אַ וואַנט פֿון דער

קלײנע שײנע,

מאָריס: וואָס אַ בעלדן קלײנער אַ פֿרײַנד

אויפֿגעפֿונט וועט מען לאָך פֿרעג,

רוברט: סי איז נישט פֿיר מיר מיש,

איך בין דאָך פֿרײַנד, די קלײנע

שײן איז קרענק!

מאָריס: וואָס? פֿון וועמען. ווײסט.?

רוברט: ליגט גס דו. מיר, איך ווײס וואָס

איך זאָג בעלן, קום גערן!

מאָריס: טאַקע, פֿרעג, בײַם אַ גוטן בעלן

43

האָסט נאָר אַ ביסל צעמאַטערט
אַ טאָגן, מיט
דײַן אַרײַן מיש זיך פֿאַלשן מיר אַוועק געזען.
זי. ווייס פֿ. גוט אַז כ'האָב דיר
ליב.

ראָבּיט פּראָפֿ: אָבער ווייס קיינער. טאָן אַז די האָט
זיך נישט ליב, זי. זעעט
אָבער מאַכט אַז כ'האָב אַ פֿון
מיר... אַ זשוכט פּיטי הזר,
די אַז נישט פֿון מאַנטאַך דאָ
אין זי. זאָרגט די נישט באַצאַן.
- לוי הער מאַן מוש, ווייס דרום
טוועלף האָסט. זיך אַנגעמאַכט, קענען
מיר דערלאַנגען?..

מאַריס: איך האָב די ליב פּראָפּ, טאָקע
ווייל די אַז נישט וו, וואָלט
אָנגעצונדן.

ראָבּיט: קאָנט זיך פֿאַלגן אין אָנזאָג
מיר דאָס, ווייס זאָל זײַן נים פֿון
אַוועק חברה (גאַנג)

מאַריס: איר קען אַנגעזאָגט האָב איך ניט
קיין קלאָג, ווייס מיינסט. כּיבין
פֿ. פֿאַרגעווען פֿ. מיר אָנמיטגען
קאָנט אַלע זיך אָנגעמאַכט אין מיר?

דו. ווייסט פֿרעג, ע'נ איך טו. נ'ט עצוונג
דאַנקען, דאָס פֿ.ר גורל, העגט ז'ך
עלענט גאנגען בײַ טשאַרלס אַרגש,
רובּינס פּערגע: טשאַרלס, אַרגש?
מאַלנרס: דו. ענדעלסט, הערן, איך ענדיק,
דאַנק דער אויפֿדערנונג
וואָס אַל העגט איך ענטשיגט אויך
אונטערנעמען די בעונע..
רובּינס פּערגע: סו אונז שוין בײַ דער וועג, נוין?
מאַלנרס: יע, ערבּאָלט דערט, נאַ אונז אוודער
איך בין אַלײן און צוון סט.דער
הער איך עטוס י' רעש וואונסונג,
איך ל.ך אַליין ד.רכן שליסל-לאַך
וואו איך צר וו די מוצה נבך
לערנט מיט אויש פּאַרדאַווערט.
פּאַרשטיינט ז.ך י'ג כ'הענב
וויפֿגער רעכנען די ט'ר, אויש
דעגלאַנגט און די צווטען, וואַלין
צ' וואַך גרפֿנרט. צ' הערט
צ.ך געפֿאַלט י'צן, דאַנקבאַר
פֿ' מ'ר י'ג צ' הערט צ.ך אַלעש
פּאַרליבט, איך העלב. וואַר
פֿון דרמלט און י'סך געגאַלפֿרן.
מיט גאַלט, און פֿאַלט, כ'הענב צו

אויך אוון טבע אויך גאָר דן
פּ.ל שאַפּ, אוי.ל איר גזבן ארויס אַצ.אַמן
גין אין סטל-זכא, אויל זי בויטערגזמר א טשאָס טל.
שפּ.לזבן, הײַנט טאָ אָפּעם אונטערכאָגן
אורר פּריונז ווערן כיבן נישט געוואָרן
גיפֿאַלן, - אַז גערהאַנגען צוויי זיי ווער, -
די הײַנט זיך אונטערהאַלטן נאָך פֿרעמדן
ווי באַשטעטיקט, ביז כיפּאַר איר
געוואָלט זאָגן בשעת... די
הײַנט בילד געוואָרפֿן אין אויסמען
אויף מיר, אויל סי הײַנט נישט געהאָלפֿן
מיין טל. צוזאָג אַז כווילט טל. ליב
איר אויפֿגעבן.

רובֿיס: זײַט פֿלאַכט, מיש, - ד. ווײַס,
זײַט אונז אַ שווער געלעכטער
כר כר, מען זאָגן דאָך ז מאָרגן
אַ מ.נוואַ כילדן, אַוו ווײַט אויך
ווײַט געהערט טל. זאָגבילד אַדאַך
טאָגן... לויט אונז כייטן מיש,
זיך טל. מיר, אויך הײַנט נאָך
אפֿילו. נישט געהערט זיין טשאַט
טל. ווײַן ווײַס מאַך-לאַוו מיוש,
אויך מאָרגן בײַ טאָלק טוג גו.ד,

46 טאָל 3 - דעמ'ן יעט!

מאָריס: הּאַ! דו ווייסט ניט פּרעס, סע דעיט ד.
אויר וו, ויט בלאָנדזשען,

ראַביס: ווי, ווייס אונג ד, וו-ד, דו
בּוּבּו אונג אוּנזערש פּאַרט דשאַרסט ד,
סוויש, אויל דו ווייסט איך מיד
הּאָלסטן מיין פּלעצש... סאָל-לונג
בּאַדו, פּאַרגעס ניט ווייס כּיהאָלב
דער גרעסאַגט ווערען שלאָ, שו
אונג סיך.. וו. גיט מיר?

מאָריס: (טרויעריג) טעכס...

ראַביס: סאָל-לונג. (גייט)

מאָריס: (פּאַר זיך) לרוינג... כּוּ! דעטס בעטאַ...
(טוועלש) מיין גאָט ווייט נישט צו
אולימדיסט! מ'... מונג ווייס אויר צוויט,
אויר לריט איין שטונגלאָר מיט מיין
אייסריז דו. פּאָרן דאָס שטיקל
פּליש, - גאָסון וולט אויר
פּלאַמרשט צען, - ווירט אייס, אויר
ווט זיך אוי פּרעסן בּוי מיר
מיט סף!... (רעש אָלב)

פאַר האַנג פאַלט

[illegible]

אַ שטיקל [illegible]
[illegible]

עטל: [illegible]
לאה: [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
עטל: [illegible]
[illegible]
[illegible]
לאה: [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]: [illegible]
לאה: [illegible]
[illegible]: [illegible]
[illegible]
לאה: [illegible]
[illegible]
[illegible]

פלאָווראַנט כ׳מיין פאַרקערט. איר גיט תּמיד
פריער ד׳-בעס צו, מיר, און
טאָקער ד׳אָס וואָס כּיבוד א כוון
אַפּלאָזן. מיר קומען ערשט
פֿון וואָלמאָנטאַל, דער וואַלד,
היינט איך באַמערקט ס׳איז סו
אונז נאָך ליכטיק ביז איצט,
ראָזע הײַנט איך געוואָלט אַרויס
לויפֿן, נאָר אַ פֿילט זיך צו
דערבעסערן פֿון וועלט. - וו, איז
רובין?

לאה: אפשר ווייסט איר? פאַרקערט..

עטל: אַ הײַנט מיר געזאָגט אַ׳ז אַ
דאַנק מיט אַקאָנען צוון בוים
סטראַסער פֿון צווײ לעקעל, איך
טראַכט שוין אײַבער, סי איז שוין
אַזוי, שפּעט, און אַ איז נאָך
נישטאָ.

פלאָווראַנט: אַ וואַט מאַכנאָל. בײַז קומען.
- און וו פֿילט איר?

עטל: זיך שלעכט, וואָס אויס אַ׳ז סו אונז
גרויסע ד׳. פאַרליבן בלויז וו ד׳.
גאַוורען. נאָר זאָגר נישט, פֿאַר מיר

הערט מיך שוין נישט אויס, מיין ליבן
פריינט אויף איר ליידנשאפט. (וויינט)
פלאורענט: צוס וואס איר ווייסט מערט אויך
פיל מענער, איר וועלט פיל גלויבן ווען
איר נעמט עס נישט אַזוי שלעכט
ווי ער ווייזט זיך אויך אויס,
איך זיך אויך צו נט אויסצורעדן
נאר גלויבט מיר טאָל, אַז איך קלוגס
גאר נט אויס אַזוי שלעכט ווי אויך
ווייזט זיך אויס, איך צאפט זיך
נאר נט אנגלאַצן, מיר טוט זיך
אָן, מען פרישט זיך אָב, מי ווייזט
זיך אויגן לעבעדיקט, איך זיינש
צאך ווינג, וואס קען אַ ווינטער
מענשט צו נישט אויסגעראָטן..
ערל: (בויגט זיך צו קושט זי אויס צאר ביכערקעס.)
לאה: אוי וואס זאגט איר, נישט צאלס אויסגער,
פלאורענט: נאר גענוג, גענוג, וואס זיצט איר
גאר צו? גייט ברעכט שלאפן,,
אַ גוטע נאכט,
ערל: זייט נאך צו אַ וועלט פלאורענט,
סי איך אייך אַזוי הייאעריק.
פלאורענט: כי כי גוו, מאך זיך נישט נארי,

(די באַגלייט
די מאַן דערציילט אליין
זאָגט די ך באַגלצ אויף, צו. דער אַלטער)
- וו, שוין אונדז און כ'ביין, רעזש הענר מיר
צו דער צעגלט אַז אַ דער ביינער אוים לערנער
געזען אַז די פּאַרצווייטע, אַ רחמנות נכך
אויף אוים אויבנס.
לאה: (שטעלט מיר זאָג) אָט, אַז מיגנט פּין
זינגן נישט אָרעמע, אויך אויף געוויסע נסים.
פלאָוירער: אַ גוטער נאַכט.
לאה: (זיפּעט) אָט, כ'זאָג נישט זינגענען
מיט צי, כויצ, טומאַ און געווען
זאָגן, ווען שוין אויפגעט זייט אָגער געט,
סי ווען אוים שוין נאַנט צו כויט אויף,
(זיפּעט) - מ'נדר
גרשון. אויך אין הויל: (זאָגט אין ביין)
לאה: (הויבט זיך אויף, מיכאלט צוויט
בינו, אַליין גייט אַהין)
אהרן: אויפגעט זאָגסט גאָר שלעפּן, אַליין אַז
סי ווען זיך צו ר חלומען...
גרשון: (מאַכט נאָך אַלס מיט צו דער הויב אַ
זאָל שווינדל. פּאַוזע)
אהרן: (שטילער) נאָ, הויב אַ [גוט] גוטער נאַכט
אַז שווער כ'זאָל, - אַז צו. ווען

נושם פורצרסםן, ולרסל. זי פרצך סו.ן זיין
רסלרן פר מון זשמר, אזר זמו מוללרן,
ס, אוג צלס פט ולסן,

גרשון: ולאס ולרס זיר אקוסקימון?

אלכאן: פורשסווס זמרך, אזר אוך בוולזס אזר
מיר לנגען, פארצרסס זי שולן אזן מוורם.
- כי, ולאס קוסםל מיר אז פרוזר, כי אזלו
אזר זאס אזר מרן ולז זול זי לגויסא
מאן. נאן, זי אולסא נאעש, (אר לולנס ז־ך
גון.)

זשאני: (באנצגאנעש אונס אזן סער). ול זאס
הגורך הגאס מור גרשורנס אזר כוולק ז־ך
זמר סרפאן.

אלכאן: אזן מור הגאס רכזאר גרשונס זמרס
הגורך אזר אזר זן. בזנס שוזן בזנ
אורפ זמר נרס גוללרן, ולרסל.
נאך זי הולבא נאעש, אוןזמון
נושם קימון.

זשאני: כיהיוב סולקר לינרנדאש פט. זין זמר
פארנאנש,

אלכאן. נאר הגאס מסתמין אפסאוס ולכניקאס
פט. אססאזרן.

זשאני: ולאס כרזסל. מיר יאראס אזלו, מאזנא.

אפשר וואלסטו. מיר שוין נאכגעזאגט
וואוהין איך גיי.

אהרן: נאך וואס זאל איך טון אזוי
נארישקייטן, כ'האב שוין נישט קיין
ווכיקרס פון טון? - נאר פון וואס
זאגס נאר. איך פרעג זיך
זיך נישט וואוהין זו. עווסט, צו וואס?

זשעני: און איך פרעג זיך?

אהרן: איך זאג דיר, פון וואס דער
זארגסט. מיר זאלבן זיך
זו. עווסט צו הער, און זארגעך
זאל זיך אויסלערנען צו לעבן.

זשעני: (באוויזנדיק) נאר א ביסל זיך,
טאמער הערט זיך אביסל ערגעץ און
כ'האב געזאגט פון דיר פרייד
מיט אויגעס, איך שוין הייבל
האלבן זיך.

אהרן: מילא נאר, מאכל, קום שוין, מאך וועניג
הייז, מ' שלאפט שוין זאג,

זשעני: א הויכט און, און אויף ארגעזאר
איך שלאף זיך.

אהרן: מיר, צו קוקער נאכט.

זשעני: (פון אהרן) כאטש שוין זאל און ארגעזאר

מאָלן, כ'האָב געוואָלט דאָס וואָס עטל מיטע.
- אַ גוטער נאַכט, (גייט אָפּ)

לאנה: (קוקט אַרום) וואָס זשער? דאַרף דיר גלייך
צערס, נאָך געצערטס קלאָר, צו פֿאַרכאַפּן?
אַלץ, נישט דערבײַ געווען און דערצו, אפֿשר
אַז נאָר אַ ניצע געפֿילן אַ הילף,
מי צוריקצוגיין נאָך אַמאָל קול...

עטל: (קוקט, זי איז אַ ביסל פֿאַרשלאָפֿן, אַוודאי
איר בלאַסן פּנים דערבײַ נאָך אַ ביסל
פֿאַרטריבלט זי באַלד, זי שמייכלט.)

לאנה: (שמייכלט פֿון וואָוויק) נאָך? דער לאָסט. צייט
טיקער צייגל קלאָר, אַז צען שוין נישט צײַט
(לאָזט פֿון אַוואַוויק) מ'בי מ'בי, צו פּאַלאָק
נאָר כדי אַ וואָך וואָס. (אָב)

גרשון: (קומט טרויעריק)

עטל: איך בין שוין אויסגעשלאָפֿן געוואָרן,
אויסגעזאַמלט, נאָר כ'האָב צופֿעלן
צו מאָמענט כינעזן, האָב איך פֿאַרשטאַנען
אַז צו. ביכער שוין געפֿילט.

גרשון: פֿאַר וואָס שלאָפֿסטו שוין נישט אַלץ, שפּעט.

עטל: כ'האָב נישט געקענט אויסשלאָפֿן, באַטאָג
ווען צו. ביכער בין צו אַרבעט, שפּיל
איך זיך מיט קינד, אָבער איצט

זאָס ליגט שלאָפֿט..

גרשון: (פֿאַלט צו...) כ'וועל מער ניט פֿון אַליין..
פֿאַרגײַב מיר ערל, כ'וועל מער ניט גײן.

ערל: פֿאַר וואָס? איך זאָג. זאָרגט, פֿאַר
וואָס ניט?

גרשון: (ווי צו זיך) אַבער איך מוז זאָרגן
ניט?.. ס'איז

ערל: וואָס איך זאָגן נײַער אַ ליגן...
מוזסטו?

גרשון: כ'מײן... (ער נעמט אַהער הענט) וועסט מיר
מיר ניט זײַן? (זשעבראָכן) פֿאַר גיב מיר

ערל... - ווײַל כ'וועל זיך זי פּיס
אַבהאַרקען!

ערל: וואָס איך מיט זײַר גרשון (צי בײַנס
דו. זײַן זיך דו. אַהר בראָנט) באַרליהונג
זיך... (מיט הענט זאָגט ליגן וועגן ס.ן
באַד ראַ) דו. הענט זאָגט ליגן וועגן
זאָרגט?.. נאָך אַ קוסל איין מיר וועלן זאָגט
שוין לאַנג מיטנעמען מיט זיך. איך
וועל אײַך שוין לאַנג גאָט, כיפּיל
אַ צאָט אַ קוסל בראָך...

גרשון: בראָך? פֿולט זיך בראָך ערל טוען..
אַלן איך פֿיל. (שוועס, פֿאַרטאַגט)

ערל: ניט... זאָרג ניט, כיפּיל ווײַט אַליין גלײַך

װ גלײַך איך װאָלט
טו װײַנט בײַ מיר אַלץ, אַזוי װי אַלעס
װאָלט געװען אַ חלום, כּיסוף ורעש װ,
באַלד טאָג פון אויפגעהערט... (דאָס אַלעס
זײַן לעבן) אַ װאַך צו. דער טאָג איך לעב
װ צו־מאָרגן? (באַגעגנט) קוש, װי דער גאַנג בײַך
אָנער) – פּאַסירט שטילער, צום קאָמפּאָניר
איז משוגע, װײַל צערלעך... אַ װאַך צו.
בײַם אוף צערלעך.. כּישוף צײַך
אַ צו זײַן גרשון...

גרשון: (דערמאָנט זי אַ קוש, קוקט אױף אונדז
שװאַרצער דער פֿאַרנאַכט אױסגעזען, צו
טאָלערן זי, דערנאָך צײַך מיט אַ מיר
װאַרעמקײט פֿון אַ מענטש, אַ קוש זי
אױף פֿאַרבײַנג אױף שלאָף פֿאַרטיק.)

פֿאָרהאַנג פֿאַלט.

3rd act

פרוטא ולקס

באצ רוים.

לאה: (ויגה זיוס בחכן סוין קויג)

ראום: (שותה ביין פא סרר וי אלויספ.ביון.)

אלזאו איך גרשון-ס פּלת גרסא וו

ארוים, אכא מרן מרג אוש אויק

ווינצ מצמא: כיין, כי איך ארבּכא

פשוטע משויגר סוין אומפּאכיבט, כי

לאנגע אוש פשוטע סוין הויך נרס

ארויס און אור.

לאה: (מורמורנדו) נון נון, פרוא צאגוע

מן כיך צי יונר, און מן שפּרע כיק

און פּנים, צאנאק הויבּן מן כיק

און באצרפט...

ראום: הנה צלו, צא שכל קויכס

נאק צי נארן, ווסק אומת פאו,

און צרם פארקס-וואכן.

לאה: סאקר אכאן פנים הכאס פאוס גאנצר

לאבגן, אי שונא סרם קאן שאון

הבבון אונר לאבד, וכן פרוא

אוכ כי ארוימגמפּן צא רוח

וואס מיט ווערן, זי הויליער ערכולן זי זיך
אלין ווו, דא נאך פולט טס וו
זי מולט/פליג בויט פויער..

רחמוילינגק: (קוקט אויף אים דו, ליעבער הונד, א גרט
אויס אויסגעשראכענער, וו אוונט, אויף וואסן
מיר מיר צוגעטן, - זיי סי איך אוון
פארה, ווס סו לערט אויף דער ווהט.)

לאה: זי צעפסט, וו צוויש אויך דם שולון
זי צמן גמט?

רחמואליגע: (קוקט ווס סי רגע) געוויין... וואו דין
אויך געווען?.. ניך זי בוסל דערצערפמנן...

לאה: וואוהין זי חתן וואן?

רחמואליגע: אוו וו איך מיר, וו גלויך יונר
צווש ערשטווען דער בוו..

לאה: ד. ד. גרויסער דרויר מיין מון נאך
זי לונך טויט. כיכי, אויך מאל מיר
זי שפרוט, אווין דער אולטער מווש
דס ערנסט.

רחמואל: שפרוט... וואס איז. גאנר שפרוט..
סו איז מיר פארגס למרוס גוואונן..

רחל: (לאשט און ניך) נאו, וואוס צער
צווש אוור זיצון דער הרגע? זי מאן
פארגס אנגל-ון זי כלה, קוקט מיט

אַ הונט אין הויז?

רחמיאלקע: אויך אונז גוט צו. לויבן יונגע מאַן,
נאָר מיך הערט דאָס [illegible] מען ליבן, הערט
דאָס מיך...

[illegible]: אַזוי שטאַרק פֿאַרליבט, ווייסט איר דאָס?

רחמיאלינקע: וואָס מיר פֿאַרליבט, ווי פֿאַרליבט,
כ'הונט צו [illegible] אַ פֿילן און מוטער אויגן
נישט גוזל.

לאה: וואָס זשער אויך וועט הערט [illegible]?

רחמיאל: [illegible] הערט [illegible] הערט [illegible] [illegible]
ווי מיר אַ צו-[illegible] [illegible] [illegible], ([illegible]
[illegible] ווי אַ [illegible]) [illegible] הערט מיך
[illegible]..

לאה: וואָס הערט [illegible], ווי אַזוי?

רחמיאל.: דאַ שטיל הערט מיך פֿאַרטראַכט
אַ מאָל אין אַ טעאַטער, אונז צוויי
געשטאַנען אַ בחור פֿאַר דאַ טיר,
פֿאַרן אַרויס גיין, אַ אונז דאַ.
אַיז כּוואַל, - [illegible] אַ - וואָס אַ מיך
צו. פֿירן אין הויז, אַ [illegible] אין
מיין געלאַכט, אַ הערט מיך אַ מאָל
[illegible] נאָכן מיין שטיל, אויך [illegible]
דאַ בחור [illegible] אַ [illegible]

59

שוכטא ברוכא, אולי א הענט מיר [illegible]
כאשר שיבליכים, עם, אוון מאול [illegible]
א מי ר [illegible] סיבכסר סול [illegible]
אולי אולך... אולי [illegible] מם [illegible]
[illegible] אולי [illegible] אין [illegible]
[illegible] כי [illegible]
אוון [illegible], אולי [illegible] כולם [illegible]
[illegible] אולים [illegible]
[illegible] [illegible] שבכנות [illegible]
א [illegible] [illegible] א נמר [illegible].
[illegible] [illegible] כי [illegible]
[illegible]...

לשאלה:
[illegible] כי [illegible] אין [illegible]
[illegible].

[illegible]:
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

צייט ס הינצערט טאָלעלאָר
60 די וועט צעבער קאָס מיט דיך, און
ביי צער, ביי הייכע געבעטן וועט די באַשטיין,
מיר - הינדבען מיט דיך קאָס און
אַ טאָמען (א וועט דיך צו אַוועק) מיט
צוגבעט דיך הער און וועט ארוין מיט

לאה: נו וואָס זשע איז געווען?

רחמיאליקל: ס׳איז געוועזן צ׳ז מיין מיט דער
הייט מיט מיך אויסגעצאָלט, און איך
אויך טאָג געוואָרן פון צער טאָמען...
(וויינט) איך געטרעטן צו וואָרעם לעבן..
איך טאַט אויך צום קליין געצאָלט בעטן צו
זיך פון צוגעזן פאַר צו פון צוגלאָר.
בייט שוין צו שטיל ווער וועט דיך
פאַרבענדיגן... איך טאַטע.. (וויינט)

רעם: (שטרענג מיט זיך) צו הייט איר
נאָך צו שטיל, נאָך צו שטיל לעבן...

רחמיאליקל: (רופט דיך אַרויס וו צו שטן, געוויין,
פאַרשוווּנדן..)

לאה: נאָ, מיר הערן דיך שטענדיק אויבן
נעמען..

גרשון: (קומט אַרויס פון טאָגער טאָגער, מאַטאָרבאָטס,
צו בערגן אויף געפאַלן, און צו בויטער
וואַלדן פון צו אַוועק, הייט דיך

אָפּ געלעבט צוו ריטער שניטן, די ליפּען זוימען
בײַ אוים פאַר ברעט וו, נאָר אַ שטאַרקע
פּיבאַציאָן קרוסטוט, אַ שפּאַרקע זיך
אין אוין גייל פאָל ברעט וואָס אַז נישט
פאַרבערט, שטאַרקט פֿאַ. מיט לאָזט מאַרקאָלאָן,
אויך צוגעט.) נאַ, נאַ, נישטאָ מיט וואָס
זיך אויבער צוגעראַן.

חיים: פֿון דעסטוועגן, דאָרט פּסט. נישט זיין
פאַר וואָלפֿט, די. צוגעטס. אין טאָג
ז הויש אַז דאָרפּ ברענגען אַ הים,
נאָר, סו אויג דאַלך מאַשט דאָ
אַ צוגנ.

גרשון: פאָר וואָס הייט אין מיך נישט פֿו.
מאַלמאָרט פֿו. אויר? בוואַלט מוואַלט
וועל פֿאָר וואָס הייט אין מיך נישט
פֿו. גאַלמאָרט, די. וועט נישט קויל,
הייסט נאָך אַזוי נישט אויפֿגעמאַלט
אויך אויך ווש טו דער ניט, וו אַ שוואַרץ
שטיין לייגט דאַ, וועם די. ליווטס
אויפֿשניידן אין הויף קורם, וואָן
די. לווטס פֿון דאַלערס לייאַן
אויף דער צינגל וועט.

רוזע, פרווש מוטער, איך פיל זיך
שולדיק!.. (וויינט)

רחל: וו, אַזוי, מוזן סרוווד קאָנסט. שוין זיין
שולדיק, אַז דו פילסט זיך שולדיק.
און ווייסט וואָרעם פון אונז לעבט די,
טאָטע פון די טאָכטער זיך, דאָס וויזט
אַז מפֿלא דער ערנסטער פּראָבלעם אונז
ניט דער שולדיקער און דעם פּראָבלעם,
די סביבה, דער סאָציאַלער סיסטעם, אונז
דער דורשלאָג פון פּראָבלעמען, מיר זענען
די קאָמפּליצן מיט וואָרעם דאָס לעבן
שטעלט זיך, קאָמפּליצן זענען מיר,
מיט וואָס.

גרשון: (פאַרדוכטיק) אונז שוין טאָג נישטאָ
און אַלע לעבן, זיין גליק? וואָלט
נישט געווען אַנטראָפּען בין מיר און
פּאָליציי דאָס וואָס הינט אַנטראָפּען,
דערפֿאַר. אַז איך וואָלט נישט
געווען גליקלעך?

רחל: וואָלט נישט געווען אַנטראָפּען דאָס
וואָלט געווען מער אומגליק, מיר זענען
נישט געבוירן שטאַרק זיך צו. דער
קאַמף דערמיט אַוועקלאָזט פון דער

פאר דער ב[illegible] סביבה, קור ניך פּ.
פּ. די פּרעלימינער, מיט פּערזאָנען און דעמאָן
כוה ניט טראַכטענספן וואָס בוידער. - זיינען זיי
גליקלעך? איז דאָס גליקלעך? איז איר
פֿאַרפֿאָלגט גליקלעך? איז איר באַשיצט
גליקלעך? ביסט דו גליקלעך? זי,
איך? זי, איך קענען מיר זיין
גליקלעך איז מיר דערטראַכט ניך
ד. זאָגן מיט כוונה ניט פאַר
זייער עקסיסטענץ, אַלזייט לעבן און
דאָך ניט לעבן גליקלעך...

לאה: שוין ניט.. דאָרט ניך מען פּערס ניט. (מיר
וועבן זייער בליך וויל גלייך פּ. דער טיר, פּאַוזע)

גרשון: קומען... ניט אַלץ ניט, כאָטש זייער כוח, כיקן
ניך דאָ מיט ניט פֿאַרטראַכטן, וויסט
דאָ וואַרטן, איך מיר ניט געמאָכט ד.
ליבן און שפּילן, כיבאָך דיר, איז כוח
ניך אין כוונה, אַלע מאָל לאָזט מיך ניט פּ. (אַך)

פלעם: ניט אַלעמען היינט איך ניט אין פּ. פּערשטיין, זי, פֿון
איז דאָ, ניט פֿאַר הויט ניך לעמוויט די אַפֿעקטן?

לאה: כוונה? סך ליבע מיר און זייער ניט פּ. גליק, דאַכט זיך
באַלד די כוונען מאַטערן. - אַלץ, סך פֿליגן דער טאָג אַליין
די נאַכט, כיהאָב ניך אַלץ ווי ניט טאָג (וואַרט) דאָך וואָר

משה נאך מר. בראמונס טוג, אויך
אזוי פיל אורגאניזירן, ארבעטן ווערט אויך זיין
דבר גאלורן פארלאזט..

רחל: זא דאנקשויר, זאכט זיך הערט אויך
פארזאמלט זיך אויס פון הייסן אין קורץ פון
זיך דער.

לאה: נו אויך זאגט דאנק, אלץ אווא
פלאוורשן פון פארזאמלט, כ'האב זיך
אויך שוין דערפרט, פון זאך אויפדערנאס
וואס זי הערט גאלורט אויף איך... זאמלט
וועל א איז אין הויך מצלימן שפרט, אין
דער דערצער,

רחל: נו, איז וואס?

לאה: נו, איז פון זאמלט אין... (צעפלכט)
טיניך פליברעט זי ליבר...

רחל: וואס כשר איז דאן פלאוורסטן שולדען?

לאה: זי איז דאך דאס באנעמט אורגאניזאציע
אין הער, טי איך אוועקגעבן, אין זי
איז גרויס, הערט זי אויך...

רחל: נו וואס כשר מוזט אייך, זי הערט
לומנע איך רעדט שלעכט פון קין?
וואס דער זאָל מען זאגן אין דיין
אמשטן וואס איז פאר דער צייט? אלזא

דאָרט אַן, אויף רויטן, גרינעם מאָרגן.

לאה: נאָ, אין דערמאָנונג מיט דער אָפּמעסטער הימל

די דאָן אומווערש שלאָגט; כּדי נשר הויס

איז גלאָזן סין איך גליטשט רעדע.

רחל: דער סוואָלע הינטן פֿאַר יענע דאָס איבער,

דער פֿאַסאָלע אויסגעלאָשן, שפּילט מיט אויגן

תּמיד איגלו, איך די בּרעסט רעדע סין

איין אומזיסט אויסגעצייכנט פֿרייד צייט

ניט אַרויס הינטן פֿאַר דער גראָבע

בּרדה, איך צוויש אַלדאָ, גרעסער, איך

פֿלאָרעס. רעדע הײַנט אויסגעפֿירט אַלץ

דאָרט אַלערליי געגעבן פֿלאַם, אונטער הינטן

איך די ניט גליט די הויכן

אויסווייניג?

פֿלאָרעס: (קוקט שטאַרק) בּריק דער אַליין? אַז

איך גרעסער?

רחל, לאה: (צוזאַמען) הינטן איך דען?

פֿלאָרעס: אַרויס איך רעדט אַלערלײַ בּוי

אַליין אין הויכן, די לויף אויבן

אַז איך פּראָסט מיט אַלץ הימל

גרינער ליפּן נישט גאָר פֿרילינגס

איך די צוויי פֿלאָדערט דאָ

נאָך אַ מאָל ווינטער.

ראָם: האָט ער דיר עפּעס
דערציילט?

פֿלאַ־וויל: ער האָט וו אַ [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible], וואָס האָט [illegible]
"[illegible]"... כ׳האָב אים [illegible]
[illegible], אָבער ער האָט [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] וו. אַ [illegible] וואָס איז [illegible]

ראָם: דער [illegible] [illegible] וואָס איז [illegible].

פֿלאַ־וויל: וואָס [illegible] האָט ער [illegible] אַ [illegible].
[illegible] [illegible] דער?

ראָם: [illegible] איך [illegible] נאָך [illegible] [illegible] אַן
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible]
אַז דו. [illegible] אים [illegible] נאָך
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] וו [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]...

[illegible]: ([illegible]) [illegible] [illegible] [illegible],.. [illegible]. [illegible]!

ראָם: [illegible] [illegible] [illegible] פֿלאַ־וויל וואָס [illegible] [illegible]
[illegible]..

פֿלאַ־וויל: [illegible]...

ראָם: [illegible] [illegible]...

פֿלאַ־וויל ([illegible] [illegible] [illegible])

ראָם: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible],
[illegible],

מאריס: סארקס. נישטא קיין פּכס ד.
רזום: וואס לשר דען בינסל. צאלימן? די גזון.

מאריס: ווין כיבול צאלימן שטיינען?
אין ד. דארסס רס. וואון, איך וואס
כיהנך יאפ, איך
פ. שטילן, כוואל דארסס אר שוין
קיין פארס ניט ד־ך
דאזגען וו, גאוס, אונד?

רזום: אין ך דאס ז־ר דאזגן וו גאוס
איך... ז. וואוס גאונף צוני, איך
ניט די קוויט מיר פ. אוונד.
און ניט מיר קוימן די צת..

מאריס: בין איזאמר מיט די דיין אגיף
בינס אונך, שוין זכונ סריף איך
די אונד פארשוויזן פון זמר
גאמג, דיר זאקסן איך אונך
האב די גאוזנעס, און דוו
האלטסן אין פארגאנגלעקסאך,
האט איך אוים ראזם, דאס
וואן איך מיין לשרבן שטיינס
און גאשאר אונך גאוס דוכס ד־ך
ניט איך, און אונב ז. דאזגס
מיר ניט וואוט די גאשס ד־ך
וואוס אונך פארשארגן מיין נגמאן

מיך דער!

רחל: (מ.ט.ל) פאר שטיין נאר מאכרוס
זאל מיר ליבן דעם טאג מאכרום אוז כאם
כאטשער כיבין ויל צאמזאמען אין זי מיינס
נינ צוויין, אוי, וועלכן דאס טובען אי
פרייער פון כאסטיין די, אונכמאר צאנוי,
וועלכן מיר די נישט אויסצודרעהן
אפילו. ווי מיר וויס, איכר דער
אומנ מינע אז צווינער פון מיגנז
וויסן פון צייר ניס! אוי דו.
לאנגס דער צוין טאג כוח, פון
וועלכן דו. דיכט צאלומין!
(מי לאכט אין סיר)

לאה: לאזם אין... (סר ליינקן) טאכן נאכגעסט
מוער סכאלוכן אי' לינג אין אי' ליישענד
(שטעהט ער אויפן דרס.)

רחל: די פרון ליטכן מיר טוט ז?

אין נאנכס: (שלאפט מיר לאכט "נון")

טאטער: דווש איכר צויס דער מען?

רחל: נון. א איגנ נאכר וויכן אוים
אין האטאפוכן, א דויכט די דון
נאכט צאזויש אז אוועקהויבן.

נאנכס: טו. שטרס..

ראק: וואס מוזט איר? נאך צייט? מען
הײנט צאל איך פרייער אליין ניט
אין רוען פֿריילעכט,

באריס: וויל די הײנט לעמפעלעך
ראק: (לאכט שפּאָטיש די ...) פּאָיעם שפּאַרבען.
לאה: (מיט אַ טיפֿן אָנבאַשיטן קוקט ווייטער
אין די אויגן, וואס הײנט די טויבן?
צעלינדערט די)

אַלט באריס: אַ נײַ צײַט מיט ווינט קומען, בײַ זיך
אַלע אויך בײַטן צו בײַ דער אַלע
פֿרילינג איבער אַ בויגן, מיט צעלינג
אויך אויפֿגעבראָכן וו, אַ בוים, און צווייגן
מיט לויב בײַ די ווינט לאַכן
אַ פֿלאַם און אַ באַרג־שטיין, וויל
צווײַג לויב אויך אַ בלומען..

ראק: אַ בלומען...

אַלט שוועסטער: צו, שטיל ליכט נעמט אין מאַנטל,
א לאַנג די אָפּשטאַט צו... (בויגט
שוועסטער אַוועק.)

ראק: (צו. מאָריס) צו. הײנט טויכט
הער מאָריס, אַ בלום לויב!

מאָריס: וואס דער שטראָך. אויף מיר?

ראק: וויל!... - הער מיך אויס, טו נאָך

זיך בעסער אַז, וויל
ערגס אַ ... גרשון טראָגט
מיט אַ ... ... צו
ווער אַ הינט ... ...
... צו ... ...
אַ ווער צו ... , ... וויל
... צו צא ווארגן.

אברום: (... ...) נישט גרינגער
וויל ... ..., אויך פֿיל מיך
און ... נישט שולדיק, איך
... ... שולדיק, ...
צוויי (...) ... ... , ...
... הינט ... .
געסן אויף דעם ... , (...)
אויך הינטער ... בשתיקה ...
מיט אַ קאַטאַסטראָפֿע אַז די וועט
מיט דעם הינטערן גרשון־ען אָנפֿילן.
פֿאַר קיין טויזנט דאָלער ניט
פֿאַרגעבן, די הינט ... ...
איינגעלייגט און ... און ... .
און פֿאַרשטייט זיך, אַז די הינט
...װאַלן...

... : (...) איך הינט מיט צו.
... נישט שולדיק, ... !!!

מארוס: נאך וואס? איך הוב אונאה
די. זאל אלעס פון אונטער דער טיר..
(ער לאזט זיך לאנגזאם ווייל אויסגעשטרעקט
און די. צו טיר.)

ראש: (ווערט אונטערגעזען און פלאצט
אכלים וו׳ זוינע) סאדנקע!!!

מארוס: (קוי צו טיר,) ער זי. לאוך [illegible]
מר. ראש, איך ער ווארטער דר
סאם די בויגאלן מיט אויגנבליקן [illegible]
זייטן פון ראבינס פרצוף, [illegible]
איך נעם אבער איך הב ווא
איר קומט, איך זאג ער ספערס,
אז פערבראכט זאלס איר ווארן.
(גייט)

לאה: (וויינט, לויפט די. צו אר.)

ראש: (אויסן בארוטיקט) נאך וואס אנדערש
(ער ווייס אויך וואגען) זייט בעסער איך
וויס די. זיך.

גרשון: (לויפט אריין, פארגעסנדיק.) ראש!
ראש! (די. ווייסט זיך) וואס געשען?
זו וויסט שוין? פערזאנט איך זאגט נאך?

ראש: וואס זאגט איך זיך פערגעסן?

גרשון: וואס הייסט וואס? איך זאג דיר זאגן

קײן הודל.ש ניט? מסכים עופּנטע הער?
אַ בלינד קינד.

בונם: נאַ וואָס פֿאַר אַ הודל.ש, די אונד דאַך..

גרשון: ניט!! וואָס אונד די, וואָס? וואָס
אונד די? — איך בין אַ לומפּ!!
אויבט איר אונד דאָס! (ווײנענדיק)
כיהויר זיך באַרוימט כיבוד גרוון,
אונדזער וו, אונדזער, הוון. (מיט
געבעט.) ראָש, כיבוד גאָלדן הײן, נאָר
שלאָגען דביינן זיך אַלכים פֿון
אַלע זײַטן (פֿאַרקרימט דאָס מויל)
אויל גידלן, אויל רויטן דיך און
אונצלדים ווער באַשטעפּט זיי דיך דיך!
ווער באַשטעפּט זיי דיך! (זי ליפּט
פּטער אויף, ציינער פּטל גלאַנט
זיך וו, בין אויפֿרם וואָס פֿאַרלירט
קאָשמאָל אויבער זיך, און זיין
טעל דער פּילט זיך דאָס
אַרויף פֿאָל און משוגעת.)
כאַ! בורלעסק! הײַנטיקע פּראָדוקציע
בורלעסק שרײַען מיט גרויסע
בײַם שטעלן פֿון אַ פּרישן, גאַנצער
הײַנטיקע פּראָדוקציע פֿאַרנעמט

בא מאַרצעשט, און באַנס כריכס און
בי אַנדערן, ווי בײַ שטערנס און
שבים ב רוען זיך אַרויס בי שיכעס און
פונקלען מיט מיליאָנען אויגן און
אַלע מאַשרל טרויער אויף בלינצלען!!
פּוכערס פון בלינצלען שמערץ שמערץ
אַך! אוי אויך, אוי אויך!! מאַמע! אַך מאַמע!

ראָם: (נאָך אַ מאָל) בערריבנג ז־ך פּרווב.
וואָס איז מיט ז־ר?..

גרשון: (מיט) גאָר ניט.. גאָר ניט רעכט! גאָר ניט. ער איז היינט, לווי ביימער מיט
מיר ניט צוו, כווול וועבט
צום אויוון, ווי איז בײַ וואָלט
שין מער טוט אי בײַ זיך טער. בא
זאָך האָט אונטערגעבן שטערך ווי טען
כיפּול, איז כיפּול ניט גוט! נו
גיכער, גיי!

ראָם: (ניט וואָרט וואָס טוט) אַרויס..
גרשון: גיי!
ראָם: (אַר שטאַלט)
גרשון: (אונטערגעמבער ז־ך טוט בא שוואַרץ וו
זי לאַנגט) אויך וויס, האָר? איז סר
טוט ווי וויס מען? וויס וויס.

פֿאַר מיר שוין אויך, (א גוט [illegible]
מעסט [illegible] לאַנג, באַטראַכט [illegible]
- דאָס בינטל, דאָס בלינדע? [illegible] דער וועלט)
זיין מוטער [illegible] ... [illegible]? [illegible], דער [illegible]?
וואָרטן [illegible]? (די [illegible] ... [illegible]
אויף [illegible] די [illegible],
מיט [illegible] דער וועלט [illegible] [illegible],
מיט דער [illegible] [illegible] די [illegible] זייער [illegible]
[illegible] אויף [illegible], [illegible] די [illegible],
די [illegible] [illegible] דער וועלט די [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible], די [illegible]
די [illegible] דער וועלט, [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ~~[illegible]~~
וואָס [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]. די [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible], אויף
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
מיט די [illegible] [illegible] [illegible],)

לאה: ([illegible] [illegible] [illegible] די [illegible]
[illegible].)

לאָו: (די [illegible] דער [illegible], די [illegible] [illegible]
[illegible] דאָס [illegible] אויף [illegible] [illegible]
[illegible] דער [illegible] [illegible],)

75

זמן מנכ אולי
נושם עוד.. זמנים |
אולי נושם... לא נשאר זמן?

(טקסן ליצלאן נכל
מנכמנל פ.ן מונכר מוןים-
גולדשמיר מולכסן.)

פארה ראונג פורס ליונגנוום.